

Ivan Komárek

Malíř Ivan Komárek se narodil 24. prosince 1956 v Praze. V letech 1972 až 1976 studoval na Střední odborné škole výtvarné v Praze, 1976 až 1982 v ateliéru Jana Smetany na Akademii výtvarných umění v Praze. Samostatně vystavuje od roku 1984 (více než 50 výstav v ČR, Chorvatsku, Itálii, Finsku, Rakousku, Slovensku a USA); od roku 1985 se zúčastnil více než 80 kolektivních výstav. Ve své mnohostranné tvorbě se věnuje malbě, kresbě, grafice, ilustracím, keramice a spolupráci s architekty. Svá díla vytváří nejen známými klasickými technikami, ale experimentuje často s novými materiály a neobvyklými postupy. V roce 2004 vydalo nakladatelství BB/art v Praze jeho monografii od Petra Volfa. Je členem S.V.U. Mánes. Žije a pracuje v Praze.

Do své tvorby Ivan Komárek vkládá s výjimečnou mírou bezprostřednosti vše, co mu prochází životem a hlavou. S vrozenou kultivovaností a inteligencí již více než dvacet let vytváří úchvatné alegorické svědectví o všem, co činí člověka člověkem. V jeho tvorbě lze sice nacházet ozvěny antické dramatičnosti a manýristické invence, ale pořád je to Komárek, který prožívá svůj vlastní, důvěrný, současný svět, který se pak promítá do strhujících symbolických výjevů ztvárněných s lehkou, obdivuhodnou zručností. Nelze u autorových prací necítit nadšení z toho, že se autor především baví při tvůrčím procesu. Nejde u něj ovšem o povrchní či pomíjivý vjem – jeho intuitivní reflexe totiž v sobě nesou něco jako přirozené kulturní vědomí, dokonce přirozené svědomí při svém očištném útoku na morální pokrytectví, které opovrhuje neodmyslitelnou smyslnou stránkou našeho lidského bytí.

Při své tvorbě Ivan rád zkouší nové materiály a technické postupy. Tyto nové materiály a postupy zpětně obohacují jeho výtvarnou řeč, která je nešťastnější když je nabitá energií experimentálních, často i nečekaných objevů. Cyklus obrazů, které průběžně vytvářel od roku 2004 do roku 2006, vznikl jako jakési zázračné znovuzrození poškozených starých pláten, na kterých byly původně namalované autorovy rané práce. Broušením starého plátna a nanášením nové vrstvy sádry upevněné akrylem získal autor doslova

čerstvé, tvárné obrazové pole. Tak, jak se to dělalo nejen v renesanční Itálii, ale v dvacátém století v tvorbě umělců jako Jean Dubuffet, naškrábal Ivan Komárek reliéfní kresebné scény do rychle schnoucí hmoty, scény, které pak doplnil živým malířským rukopisem. Před našima očima tak ožívá odvěká tradice sgrafita, technika, která vyžaduje u svého tvůrce obdobnou bystrost lidské ruky a lidské mysli. V krátkém časovém úseku tři až pět minut, co má k dispozici, než sádrová vrstva ztuhne a znemožní další zpracování, uplatňuje Ivan Komárek imaginativní tvarosloví a technickou dovednost celého své tvůrčí dráhy, přitom nás vrací ke krásnému pocitu o tom, o čem to umění, se svým duchem věčně nové tvořivosti, vlastně je. Ačkoliv je hlavní část Komárkova sgrafitovaného cyklu založená na figurální řeči, na jeho závěr výrazně figurují i abstrahované geometrické útvary, obdobně prostoupené hravým citem pro tvárnost a haptičnost.

I když se zde nejedná ovšem přímo o kresbu, značně kresebný aspekt těchto prací nás snad opravňuje citovat slova Emila Filly, který v úvodu k albu „Ženy – osm leptů a suchých jehel“ z roku 1934 napsal „Kresba je mírou a váhou. Bůh měří se krásou žen, auto koňskými silami, pán poslušností psa, národ svými dětmi, žena sex appealem, umělec svými kresbami.“ Komárkovy sgrafitované práce jen potvrzují tento prozíravý výrok.

Richard Drury

Galerie Magna, Bieblova 3, 702 00 Ostrava / výstava potrvá od 21.2. do 30.3.2007

Tento projekt je realizován za finanční podpory statutárního města Ostravy a Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz

Stojící Adam, běžící Eva, 2005, proškrabávaná sádra a akryl na plátně, 53 x 71 cm